

Když jsem byl ještě klučík malý,
do jedné vsi jsme chodívali.
A tam se udála jedna z těch příhod,
kterou nám zanechal velký Sam Život:

Tak tedy...

Ve vsi dědy Lebedy byla jedna mlékárna
a shodou okolností také jedna lékárna.
A v té vsi běželo vše jako na drátku
a až dodnes by tam vše bylo v pořádku,
kdyby jednou neřeklo si EM,
že si jen tak zajde někam ven.
Tedy EM šlo - levá, pravá - tak,
když tu náhle opřelo svůj zrak
o tu tamní lékárnu
(já snad z toho zestárnu!)
a EM napadlo v mžiku,
ztropit pěknou rotyku,
že tamější lékárnu
změní jim na Mlékárnu!

A tak teda...
Když šel děda Lebeda
jednou právě z oběda
pro trošičku mlíka do kyblíka
pro svého mazlíka - pro Macíka,
samozřejmě místo
aby šel na jisto
do mlékárny (měl to marný),
zašel prostě do lékárny...
A tam dali pro mazlíka
trochu plet'ového mlíka!

Běda, běda - chudák děda
odešel pranic nevěda,
Macík, zvíře hladové,
sblajz to mlíko plet'ové!
...Macík byl však dlouho zdráv a živ
a na odbyt šel ten mléčný div.
A mlékárna na tom byla stejně,
vše klapalo tam dál jak ve mlejně.

Tak například:

když měl někdo zlé bolení břicha,
na to byla vydávána čerstvá mléčná kyška.

Nebo když chtěl někdo z hochů
míti větší svaly,

eidam zralý na ty svaly
rádi přede-psali.

Naši známí vesničani
chválili ty inštytuce,
prodavači ještě radši
mnuli štěstím svoje ruce.

Dodnes v té vsi (považte si!)

je ta trapárna

- lékárna je mlékárna
a mlékárna je lékárna.

Avšak v té vesnici
všichni ti chasníci

do této doby si pokojně žijí.

Léčí se sýry, které maj díry,
a každé ráno mlíko na plet' pijí...

A tak nám skončila velmi zdárně
miloučká příhoda o Mlékárně.